

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/835/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213209551
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213209551.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 44 703 015, zastúpený Havel, Holásek & Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, proti odporcovi: F. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. 7, o zaplatenie 2.459,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 21. mája 2015 č. k. 8C/113/2014-104 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 107,44 eura titulom súdneho poplatku a vo výške 286,49 eura titulom trov právneho zastúpenia navrhovateľa, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 OSP a zistením, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal zaplatenia 2.459,89 eura s príslušenstvom a súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 23. 03. 2015 č. k. 8C/113/2014-97, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08. 05. 2015, určil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.125,89 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 11. 12. 2010 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol. V písomnom vyhotovení rozsudku zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľ si uplatnil trovy konania, pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh 147,50 eura a z trov právneho zastúpenia (za jeden úkon právnej služby 101,25 eura) - 1. prevzatie a príprava zastúpenia 101,25 eura + 7,81 eura režijný paušál, 2. písomné podanie na súd vo veci samej 101,25 eura + 7,81 eura režijný paušál, 3. písomné podanie - námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka 101,25 eura + 8,04 eura režijný paušál, 4. účasť na pojednávaní 23. 03. 2015 - 101,25 eura + 8,39 eura režijný paušál, 20 % DPH, spolu 524,46 eura. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) postupoval navrhovateľ podľa § 10 ods. 1 vyhlášky a tarifná odmena za 1 úkon predstavovala sumu 101,25 eura bez DPH (pri tarifnej hodnote 2.459,89 eura). O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 OSP, keď dospel k záveru, že úspech navrhovateľa predstavoval 86,42 % a úspech odporcu 13,58 %, pričom celkový úspech navrhovateľa potom bol 72,84 % (86,42 % - 13,58 %). Následne preskúmal vyčíslenie trov právneho zastúpenia a navrhovateľovi nepriznal odmenu za podanie námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 08. 07. 2014, pretože v zmysle § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky patrila odmena za písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej. O náhrade trov konania rozhodol tak, že z trov konania navrhovateľa čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal 72,84 %, preto odporcu zaviazal na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 286,49 eura, teda 72,84% z 393,31 eura, ako aj na zaplatenie náhrady iných trov vo výške 107,44 eura, teda 72,84% zo 147,50 eura (súdny poplatok).

Proti tomuto uzneseniu v rozsahu nepriznania trov právneho zastúpenia za jeden právny úkon - námietky voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, nakoľko nesúhlasil s výkladom súdu prvého stupňa ohľadom nepriznania tohto úkonu. Bol toho názoru, že aj keď námietky nesmerujú primárne voči meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej, ale k ustáleniu okruhu účastníkov konania, bolo aj takéto podanie procesnej povahy pre potreby náhrady trov právneho zastúpenia nevyhnutné považovať za účelne vynaložený úkon týkajúci sa veci samej. Poukázal pritom na § 93 ods. 3 OSP, ako aj § 13a ods. 5 vyhlášky a tiež Komentár k Občianskemu súdnemu poriadku od JUDr. Mareka Števíčka, PhD. Okrem toho mal za to, že jeho názor je zdôvodnený aj skutočnosťou, že súd prvého stupňa jeho námietkam v celom rozsahu vyhovel, teda boli podané dôvodne. Následne si uplatnil trovy právneho zastúpenia za podanie odvolania v rozsahu 20,02 eura. S ohľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a zaviazal vedľajšieho účastníka na náhradu účelne vynaložených trov konania za podané námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vo výške 131,15 eura, ako aj trov odvolacieho konania.

K odvolaniu sa písomne vyjadrilo Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, navrhujúc napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť ako vecne správne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplata sumy 2.459,89 eura s príslušenstvom. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23. marca 2015 č. k. 8C/113/2014-97 tak, že odporcovi uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť sumu 2.125,89 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 11. 12. 2010 do zaplata, všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňa 08. 05. 2015.

S poukazom na uvedené súd prvého stupňa v napadnutom uznesení ustálil čiastočný úspech navrhovateľa v rozsahu 72,84 % a nepriznal odmenu za podanie námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 08. 07. 2014.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému uzneseniu je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 odsek 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 odsek 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

Predpokladmi, splnením ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania podľa § 142 OSP, sú úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej, a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takému tvrdenému nároku. Len v takom prípade pôjde o trovy, u ktorých sa nadväzne na splnenie tohto predpokladu bude skúmať, či to boli účelne vynaložené vecné alebo peňažné prostriedky. Účelnosť trov sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov a na hotové výdavky.

Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má nárok na náhradu trov konania, pretože mal úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní. Odvolací súd z odvolania navrhovateľa zistil, že navrhovateľ v odvolaní namietal nepriznanie len jedného konkrétneho úkonu právnej služby (námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 08. 07. 2014), iné skutočnosti nenamietal, a preto neboli ani predmetom odvolacieho konania. Následne po prejednaní veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne nepriznal navrhovateľovi odmenu za navrhovateľom namietaný úkon právnej služby, pretože bol toho názoru, že aj keď navrhovateľ účinne vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, predmetná námietka nesúvisela s predmetom sporu, ale ako navrhovateľ správne uviedol s okruhom účastníkov, a preto nebolo možné dospieť k záveru, že išlo o účelný úkon slúžiaci na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva navrhovateľa proti odporcovi. Navyiac, predmetný úkon nebolo možné dať na ťarchu odporcovi, ktorý ho žiadnym spôsobom nezavinil. Čo sa týka navrhovateľom požadovaného zaviazania vedľajšieho účastníka, odvolací súd zdôrazňuje, že po úspešnej námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, sa v konaní vedľajší účastník nenachádza, a teda nemôže byť ani zaviazaný na náhradu trov konania. O tomto nároku mohlo byť rozhodnuté len v rozhodnutí, ktorým súd prvého stupňa vyhovel námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka a nie vo veci samej. Z uvedených dôvodov odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 odsek 1, § 142 odsek 1 a § 151 odsek 1 OSP a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď bol v odvolacom konaní úspešný, a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.